

การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*

ENTERING TO THE POLITICAL POWER BASE OF WOMEN IN LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATIONS OF NORTHEASTERN PROVINCE

กฤตาภรณ์ ทะราสี

Kritaphon Tarasi

ภูวนิดา คุณผลิน

Poowanida Kunpalin

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

North Eastern University, Thailand

สัณญา เคนาภูมิ

Sanya Kenaphoom

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

E-mail: krittponrtarasee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาที่มาและภูมิหลังของนักการเมืองสตรี 2) เพื่อศึกษาการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี 3) เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้ทั้งรูปแบบและวิธีการศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา และเป็นการศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ประชากรได้แก่ ผู้นำสตรีทางการเมือง 6 คน โดยใช้เทคนิคสโนว์บอล คือ สอบถามผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งถึงพฤติกรรมในกลุ่มที่คล้ายคลึงกันนำไปสู่ผู้ให้ข้อมูลรายต่อไปทำให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิจัยพบว่า การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี มีที่มาจากการใช้รัฐธรรมนูญที่แสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคเท่าเทียมกันของหญิงและชายที่ตราไว้ในรัฐธรรมนูญ ภูมิหลังและพื้นฐานทางการเมือง 2) ปัจจัยจูงใจเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี มาจากการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายและการเมือง เป็นตัวที่ทำให้สตรีทางการเมืองได้ตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพของสตรีในการเข้าสู่การเมืองอย่างถูกต้อง

* Received 30 November 2020; Revised 20 February 2021; Accepted 20 February 2021

3) แนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรมีการปลูกฝังให้มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี เพื่อจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวเพื่อให้ครอบครัวเกิดความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจภายในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อสังคม การเป็นผู้นำและตระหนักถึงสิทธิสตรีทุกรูปแบบ เปิดโอกาสให้สตรีมีสิทธิเสรีภาพ และสนับสนุนให้เข้าสู่การเมืองมากขึ้น มีความเท่าเทียม และการแสดงออกทางการเมืองที่ถูกต้อง และถูกวิธี

คำสำคัญ: การเข้าสู่ฐานอำนาจ, ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were to 1) to study the background of female politicians in northeastern local administrative organizations, 2) to study the approaching political power base of women in northeastern local administrative organizations, and 3) to find ways to promote female politicians to enter the political stage in northeastern local administrative organization. The study was qualitative research that used both the research model and methodology of ethnographic and case study in order to understand social phenomena. The research instrument was an in-depth interview. The participants were political women leaders 6 people by using a snow ball technique, one questionnaire was asked about behavior in a similar group, leading to the next contributor to compelling information. And An analytical description was used for analyzing data collection. The results of the study revealed that 1) the background of approaching the political power base of women in northeastern local administrative organizations comes from the constitution that demonstrates the equality of women and men enacted in the constitution. Political background and foundation found that 2) The motivation factors of female politicians to enter the political stage were derived from the change of laws and politics that made women aware of the right and freedom of women to enter into politics correctly without the obstruction in knowledge, ability, and person. The women that enter into politics must act themselves reliable as a model for people in society and proofing themselves to society that either women or men can succeed in political works. 3) Regarding guidelines on politics approach of female politicians in local administrative organization in provinces of the Northeast

region, there should be cultivated to have a good lifestyle in order to have a good quality of life, there should be a promotion on good family relationships led to love, warmth and understanding, participation, responsibility in prevention and solution of social problems, leadership and awareness of all forms of women's rights, opportunity for women's right, freedom and promoting politics approach with equality and correct expression on politics.

Keywords: Approaching Power Base, Political Power Base of Women, Northeastern Local Administrative Organization

บทนำ

ประเทศไทยที่ผ่านมาสังคมของมนุษย์ได้มีการเปลี่ยนแปลง การก่อเกิดที่เกิดการยอมรับกันในสังคมที่หลากหลายประการ เช่น ความเสมอภาคระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ในเรื่องการบริหารจัดการทั่วไปของสังคมในระดับท้องถิ่นและสังคมในระดับชาติ หรือแม้แต่การเข้ามา มีบทบาทมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในยุคปัจจุบัน การให้ความสำคัญความเป็นประชาธิปไตยมีการเปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงทางการผลิตในรูปแบบ การเกษตรเป็นอุตสาหกรรม ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้กำหนดให้ผู้หญิงส่วนใหญ่ได้รับ โอกาสทางการศึกษาเฉกเช่นเดียวกับผู้ชาย อาทิ ผู้หญิงได้ทำงานนอกบ้านมากขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นเครื่องมือที่สามารถการันตีได้ในสังคมไทยในปัจจุบัน พฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ ทำให้เกิดการตั้งคำถามต่อความเชื่อเดิม ๆ ที่ว่าผู้หญิงมีสถานะที่ด้อยกว่าผู้ชายในความเชื่อดั้งเดิม บทบาทหน้าที่ของสตรีจะต้องอยู่ด้านหลังของเพศชาย ซึ่งในความแตกต่างของผู้หญิงและผู้ชายเป็นเรื่องตามธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ รวมทั้งการพยายามหา คำตอบว่าทำไมความเชื่อเช่นนี้จึงเกิดขึ้นและดำรงอยู่ได้มาเป็นเวลานาน การตั้งคำถาม การหาคำตอบ คำอธิบายจึงเกิดขึ้นในสังคมจึงเกิดการเคลื่อนไหวทางสังคม เพื่อการเปลี่ยนแปลง ความเชื่อ ความแตกต่างทางการบริหารทางการเมืองของสตรี ในแต่ละยุคแต่ละสมัยของการบริหารงานทางการเมือง (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2560)

ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมา มีนายกรัฐมนตรี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรีการบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีเมือง นายกเทศมนตรีนคร นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และมีสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้หญิง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมาแล้วทุกรูปแบบ แต่กระนั้นตัวเลขสัดส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ของไทย ช่องว่างระหว่างชาย-หญิงก็ยังมีคะแนนทิ้งห่างกันมาก สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น ระบุว่าประเทศไทยมีจำนวนที่เป็นผู้ชาย 6,625 คน ผู้หญิง 265 คน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นผู้ชาย 64,335 คน ผู้หญิง 4,110 คน แพทย์ประจำตำบลที่เป็นผู้ชาย 4,818 คน ผู้หญิง 1,397 คน สารวัตรกำนันที่เป็นผู้ชาย 12,885 คน ผู้หญิง 1,234 คน ผู้ช่วย

ผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองที่เป็นผู้ชาย 116,605 คน ผู้หญิง 20,194 คน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบที่เป็นผู้ชาย 30,731 คน ผู้หญิง 161 คน รวมแล้วประเทศไทยมีเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 263,360 คน เป็นชาย 235,999 คน และเป็นหญิง 27,361 คนเล็งเห็นได้ว่าผู้ชายจะได้รับการเลือกตั้งมากกว่าผู้หญิง (สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น, 2560)

จากการที่ผู้ศึกษาวิจัยได้ลงพื้นที่กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและชุมชน เพื่อจุดมุ่งหวังที่จะได้ข้อมูลทางสังคม เพื่อนำมาอธิบายตีความข้อมูลทางสังคมตามเจตนาคติ ความเชื่อ ความรู้สึก วัฒนธรรมและพฤติกรรมทางสังคม โดยจะดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกต คัดเลือกประชากรกลุ่มสตรีกลุ่มเป้าหมายที่มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นผู้นำสตรีดีเด่น ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด และระดับประเทศ ในตำแหน่งต่าง ๆ ทางการเมืองการปกครอง ที่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนตามกระบวนการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรีที่เป็นผู้บริหารองค์กรการบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลระดับปะเทศไทยมาแล้ว พบว่า มีข้อมูลที่เป็นสถิติว่ามีประชาชนกลุ่มสตรีเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองการปกครองในประเทศไทยมีจำนวนมาก และในหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอยู่แทบทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 2,879 องค์กรมีจำนวนสตรีที่ได้รับการเลือกตั้งทั้งหมด 11,301 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2563)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาวิจัย จึงให้ความสำคัญของบทบาทสตรี ในการเป็นผู้นำที่ต้องมีลักษณะที่ว่องไวและปรับตัวได้ง่าย สามารถนำพาองค์กรไปสู่การปฏิรูปหรือปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมโครงสร้างระบบ และกระบวนการต่างๆ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ (จิรนนท์ ยายะวงษ์ และคณะ, 2563) ในฐานะการสร้างบทบาทการเป็นสตรีในการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมือง ซึ่งในปัจจุบันเป็นผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจที่ศึกษาการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำเอาแนวคิดของ ชาย โพธิ์สิตามาใช้เป็นกรอบกระบวนการวิจัย จากการสังเกตพฤติกรรมและวิถีชีวิตของกลุ่มสตรีทางสังคม และวัฒนธรรมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อรายงานโดยละเอียดถึง พฤติกรรม ความเชื่อความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ ตลอดจนค่านิยม อันเป็นผลมาจากพฤติกรรมของกลุ่มสตรีนั้น ๆ (วิภาพรรณ อุปนิสาร และคณะ, 2559) และปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรี คือ การพัฒนาความรู้ ทักษะ เพื่อน และการนำไปใช้ในการพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรี โดยมีเจตคติที่ดี ส่วนใหญ่มีความรู้แบบประชาธิปไตย เจตคติและพฤติกรรมทางการเมือง โดยการศึกษาจากเอกสาร ตำรา การสังเกต และการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักการเมืองท้องถิ่นสตรี ซึ่งเกี่ยวกับการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมือง ประกอบด้วย

ที่มาหรือภูมิหลังของสตรีที่เข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้วิธีการศึกษาแบบชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic) ระเบียบวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) เพื่อเพิ่มโอกาสของการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น และเพื่อวิเคราะห์หาองค์ความรู้ที่นำมาส่งเสริมและพัฒนาการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรีให้เกิดความยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่มาและภูมิหลังของนักการเมืองสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้ทั้งรูปแบบและวิธีการศึกษาเชิงชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic) และเป็นการศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคม (Social Phenomena) ซึ่งเป็นการสังเกตวิถีชีวิตของนักการเมืองท้องถิ่นสตรีจากการสังเกตพฤติกรรมและวิถีชีวิตของกลุ่มสตรีทางสังคม และวัฒนธรรมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 ประชากร คือ นักการเมืองท้องถิ่นที่เป็นสุภาพสตรีที่ได้รับการเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งหมด 20 จังหวัดประกอบด้วย นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 2,967 หน่วยงาน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2563)
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักการเมืองท้องถิ่นที่เป็นสุภาพสตรีที่ได้รับการเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 6 คน โดยใช้เทคนิค Snow Ball คือ สอบถามผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งถึงพฤติกรรมในกลุ่มที่คล้ายคลึงกันนำไปสู่ผู้ให้ข้อมูลรายต่อไปทำให้ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ ตามเงื่อนไขในกรอบของการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.1 นักการเมืองสุภาพสตรีที่มีตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งทางการเมืองหรือเคยได้รับตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่า 3 สมัย คุณสมบัติดังนี้

1.2.1.1 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

1.2.1.2 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.2.1.3 นายกเทศมนตรี

1.2.1.4 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2.2 เป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลดีเด่นหรือผลงานดีเด่นทางการเมือง

1.2.3 เป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่เป็นสุภาพสตรีที่ได้รับรางวัลเกียรติยศเชิดชูเกียรติ

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.3.1 นักการเมืองท้องถิ่นที่เป็นสุภาพสตรีที่ได้รับการเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีตำแหน่ง สมาชิกสภาจังหวัด จำนวน 1 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อพิจารณาแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ตามเกณฑ์ด้านมาตรฐานความเหมาะสม (Propriety Standards) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) โดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การประเมินความสัมพันธ์ ความสอดคล้อง ความตรง ความเที่ยงของข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นนำแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ คือ

1. นักวิชาการทางรัฐศาสตร์หรือที่เกี่ยวข้อง	จำนวน 3 คน
2. ผู้มีวุฒิปริญญาเอก สาขารัฐประศาสนศาสตร์	จำนวน 2 คน
3. นักการเมืองในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน 3 คน
4. นักวิชาการ การปกครองท้องถิ่น	จำนวน 1 คน

ผลการวิจัย

1. ศึกษาที่มาและภูมิหลังของนักการเมืองสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลพื้นฐานด้านที่มาของการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การเข้าสู่เวทีทางการเมืองของสตรี ผู้ที่เป็นสตรีทางการเมืองควรจะเข้าใจและศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และบทบาทสถานภาพของสตรีทางการเมืองไทยในช่วงของการเมืองการปกครองที่ผ่านมา จากการค้นพบ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถานภาพของสตรีไทยได้เกิดการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่พุทธศักราช 2475 จนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้มีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของหญิงและชายให้ได้รับการรับรองและตราไว้ในรัฐธรรมนูญ หลังจากนั้นแนวคิดความเสมอภาคทางเพศมีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ข้อมูลสำคัญได้ให้ข้อมูลว่า

“การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น สิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญได้ประกาศรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สาระสำคัญเป็นการส่งเสริมสถานภาพสตรีไทย มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิง มีสิทธิเท่าเทียมกัน และมาตรา 80 ว่าด้วยเรื่อง รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย และตนอยู่ในตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน ปี 2563 ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 20 ปี 5 สมัย” และได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า “ปัจจุบันประเทศไทยได้มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. 2560 ให้อำนาจหน้าที่ที่รัฐได้กำหนดขึ้นเป็นกฎหมาย การตรากฎหมายรัฐธรรมนูญปกครองประเทศ ที่ให้การรับรองให้ความเสมอภาค ชาย หญิง เข้ามาเล่นการเมืองได้ โดยไม่มีการกีดกันด้านความรู้ ความสามารถที่เป็นตัวแทนของประชาชน ที่เป็นกลุ่มสตรีที่มีคุณสมบัติครบถ้วน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 2562)

2. ศึกษาการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการศึกษาฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ส่วนใหญ่มาจากฐานอำนาจทางการเมืองของครอบครัวหรือการสืบทอดอำนาจทางการเมืองจาก บิดา มารดา หรือสามีที่เคยเป็นนักการเมืองมาก่อน รองลงมาเป็นฐานอำนาจทางการเมืองมาจากกลุ่มการเมืองที่เข้ามาสนับสนุนทางการเมือง และเครือข่ายทางการเมืองที่เป็นกลุ่มสตรี กลุ่มผู้มีอำนาจทางการเมือง กลุ่มพรรคการเมือง กลุ่มธุรกิจ และมาจากปัจจัยความชอบของตนเองที่ต้องการเข้ามาเล่นการเมืองด้วยความจริงใจ ตามลำดับดังนี้

2.1 ฐานอำนาจทางการเมืองจากครอบครัว ครอบครัวเป็นแรงผลักดันจากการได้รับการสนับสนุนเข้าสู่การเมือง และคนในครอบครัวเคยเป็นนักการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งครอบครัวทำธุรกิจหรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในพื้นที่ที่มีฐานเสียงทางการเมืองอยู่

2.2 ด้านเครือข่ายทางการเมืองหรือกลุ่มการเมือง ลักษณะของเครือข่ายทางการเมืองหรือกลุ่มทางการเมืองส่วนใหญ่สามารถเจรจาต่อรองหรือประสานผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มทางการเมืองด้วยกันได้ ซึ่งสามารถสร้างรูปแบบการบริหารทางการเมืองร่วมกันได้ และเครือข่ายทางการเมืองที่เป็นสตรีทางการเมือง ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ เช่น กลุ่มทอผ้า กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร รวมถึงกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่างๆ ที่นักการเมืองท้องถิ่นเข้าไปเป็นผู้บริหารหรือสมาชิกกลุ่มตามความจำเป็นของกลุ่มและการให้การสนับสนุน

2.3 ด้านความรู้ความสามารถและทักษะ นักการเมืองท้องถิ่นจะต้องมีความรู้ความสามารถไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาเป็นตัวชูหน้าตา ประกอบกับการมีบุคลิกภาพการวางตัวที่เหมาะสม พูดจาไพเราะ มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจ มีสติปัญญาและรอบรู้สร้างความเชื่อมั่นให้กับท้องถิ่นได้ และที่ขาดไม่ได้จะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การให้เกียรติซึ่งกันและกัน

2.4 ด้านกลุ่มคนในชุมชน การดำเนินกิจกรรมกลุ่มเป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ มีการสนับสนุนให้การศึกษา อบรมสมาชิกของกลุ่มคนในชุมชน และการให้การอุปถัมภ์ที่มีต่อชุมชน

2.5 ด้านผู้มีอำนาจ กลุ่มอำนาจเก่าและพวกพ้อง นักการเมืองสตรีส่วนใหญ่จะเคยทำงานร่วมกันกับกลุ่มอำนาจเก่าหรือ เคยสร้างฐานอำนาจผ่านทางครอบครัวซึ่งสามีหรือญาติเคยเป็นนักการเมือง หรือสังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเป็นลักษณะการแสวงหาอำนาจร่วมกัน ดังเช่น จากคำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ให้ข้อมูลดังนี้

3. ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

3.1 ด้านการส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย พรบ. ว่าด้วยสิทธิสตรีทางการเมือง
4 ข้อ

3.1.1 ให้มีพระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบว่าด้วยการกำหนดสัดส่วนนักการเมืองหญิงและชายให้มีจำนวนเท่ากัน

3.1.2 ส่งเสริมด้านกฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี และคุ้มครองสตรีด้วยการนำมาทบทวนการปฏิบัติให้ถูกวิธีและตรงประเด็น

3.1.3 ส่งเสริมแนวทางการพัฒนาสตรี เพื่อให้เกิดแรงจูงใจต่อการเป็นผู้นำสตรีทางการเมือง

3.1.4 การส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิสตรี ตามกฎหมาย ให้กับชุมชนเป็นประจำ

3.2 ด้านการส่งเสริมสถาบันครอบครัว 3 ข้อ

3.2.1 การปลูกฝังให้มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี เพื่อจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

3.2.2 ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวเพื่อให้ครอบครัวเกิดความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจภายใน

3.2.3 การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่อสังคมจะทำให้ตนเอง ครอบครัว และสังคมไม่พบกับสภาวะปัญหา

3.3 ด้านการส่งเสริมทักษะ ความรู้ความสามารถ และพัฒนาตนเอง 5 ข้อ

3.3.1 ให้การศึกษาองค์ความรู้การบริหารจัดการที่ดีสำหรับชุมชน และสตรีได้มีการพัฒนาการเป็นผู้นำ

3.3.2 ให้การศึกษากับสตรีผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

3.3.3 ส่งเสริมบุคลิกภาพ การเป็นผู้นำ และตระหนักถึงสิทธิสตรีทุกรูปแบบ

3.3.4 ส่งเสริมให้โรงเรียนปลูกฝังความรู้ด้านศาสนา วัฒนธรรม และสิทธิสตรีแก่เด็ก ในสถาบัน การศึกษาทุกระดับ

3.3.5 การส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีให้มากขึ้น และสม่ำเสมอ

3.4 ด้านการส่งเสริมอาชีพและเครือข่ายอาชีพสตรี 4 ข้อ

3.4.1 ส่งเสริมให้มีการสร้างกลุ่มอาชีพสตรีในทุกชุมชน

3.4.2 ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายสตรีและกลุ่มสตรีในชุมชน

3.4.3 สนับสนุนด้านงบประมาณและการฝึกทักษะให้กับสตรี

3.4.4 การกำหนดโครงการ กิจกรรมและแนวทางในการพัฒนาให้กับสตรี อย่างสม่ำเสมอ

3.5 ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพสตรี 5 ข้อ

3.5.1 มีการป้องกันความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นจากการขัดแย้งทางการเมือง

3.5.2 มีการประกันความปลอดภัยให้กับนักการเมืองที่เป็นสตรี ในขณะที่ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชน

3.5.3 ส่งเสริมแนวคิดอิสระสำหรับสตรีทางการเมือง

3.5.4 เปิดโอกาสให้สตรีมีสิทธิเสรีภาพสู่การเมือง สตรีมีสิทธิเสรีภาพ และสนับสนุนให้เข้าสู่ทางการเมืองทุกรูปแบบ

3.5.5 ส่งเสริมทักษะ ความเท่าเทียม และการแสดงออกทางการเมือง ที่ถูกต้อง และถูกวิธี

อภิปรายผล

1. ภูมิหลังบทบาทของสุภาพสตรีทางการเมืองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักการเมืองสตรีจะต้องมีแนวคิดทางการเมืองและแรงจูงใจสำคัญเพื่อก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน ประกอบด้วย

1.1) ก่อนการลงสมัครรับเลือกตั้ง แนวคิดและแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งจากการได้รับการสืบอำนาจทางการเมืองจากสามี การบริหารงานด้านชุมชน งบประมาณ และการช่วยเหลือประชาชนในท้องที่

1.2) การเตรียมความพร้อมในการสมัครรับเลือกตั้ง นักการเมืองสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการเตรียมความพร้อมด้านทีมผู้สมัคร ด้านเงินทุน ด้านการประเมินศักยภาพของคู่แข่ง และการเตรียมความพร้อมด้านการสร้างเครือข่าย ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 ที่กล่าวว่า

“ในช่วงก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในปีพุทธศักราช 2555 ได้มีแนวคิดและแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง ดังนี้ 1) ได้รับการสืบอำนาจทางการเมืองจากสามี ในปีนั้นสามีได้ลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อไปสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากได้คลุกคลี หาเสียง พบปะประชาชน ลงพื้นที่ ลงท้องถิ่นให้การช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องปากท้องของประชาชนและปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนในชุมชนปัญหาด้านกฎหมาย ก่อกับการมีสามีลุงและน้องชายสามีมีฐานการเป็นนักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติอยู่แล้ว 2) การบริหารงานด้านชุมชน งบประมาณ และการช่วยเหลือประชาชนในท้องที่จากการที่ได้ลงชุมชนไปพร้อมกับการหาเสียงของสามี ได้รับรู้ปัญหาต่าง ๆ ที่ได้รับจากชุมชนไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านงบประมาณขาดความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้เกิดแนวคิดและแรงจูงใจเพื่อที่จะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ให้กับพี่น้องประชาชน โดยการโน้มน้าว ชักนำความคิดและสร้างการยอมรับจากเพื่อนสมาชิก และการโน้มน้าวใจจากฐานอำนาจเก่าของสามีเพื่อให้เกิดการบริหารงานที่ต่อเนื่อง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1, 2562)

และสอดคล้องกับงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ โสมภิรมย์ ได้กล่าวไว้ว่า การเตรียมความพร้อมในการลงสมัครรับเลือกตั้งของนายชาญเพชร ในช่วงก่อนการเลือกตั้งในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ปี 2547 ได้พูดถึงการเตรียมความพร้อมเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน 2) การเตรียมความพร้อม

ด้านการวางแผน และ 3) การเตรียมความด้านผู้ช่วยเหลือ ตามลำดับ (จุฑามาศ โสมภิมย์, 2555)

1.3) ผู้สนับสนุนทางการเมือง ผู้สนับสนุนทางการเมืองหลักคือ บิดา มารดา เป็นนักธุรกิจ และสามีซึ่งมีพื้นฐานทางด้านการเมืองอยู่แล้ว ผู้ช่วยเหลือสนับสนุนจะเป็นกลุ่ม กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน หัวหน้าแผนก อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน และกลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ

1.4) บทบาททางการเมือง บทบาททางการเมืองเกิดขึ้นหลังจากการแต่งงาน แล้ว เนื่องจากได้เดินทางไปกับสามีที่เคยเป็นนักการเมือง จึงได้คลุกคลี หาเสียง พบปะ ประชาชน กลุ่มเครือข่าย กลุ่มนักการเมืองผู้ใกล้ชิด กลุ่มผู้ช่วยเหลือในการหาเสียง การทำ กิจกรรมเคลื่อนไหวทางสังคม บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ อุดมการณ์ ได้มีการพัฒนา ตนเองอยู่เสมอ ทั้งด้านบุคลิกภาพ มีลักษณะการเป็นผู้นำที่ดี เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จัก มารยาทที่พึงปฏิบัติทางสังคม ให้เกียรติบุคคลอื่น

2. ผลการศึกษาฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า

2.1) ฐานอำนาจทางการเมืองจากครอบครัว ครอบครัวเป็นแรงผลักดันจาก การได้รับการสนับสนุนเข้าสู่การเมือง

2.2) คนในครอบครัวเคยเป็นนักการเมืองหรือผู้นำท้องถิ่น หรือผู้บริหาร ท้องถิ่น สอดคล้องกับ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3 กล่าวว่า

“การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมือง ตัวเรายอมรับว่าได้เป็นนักการเมือง ตำแหน่งนายกเทศมนตรีได้สืบเนื่องมาจากการสืบทอดอำนาจ ใช้อำนาจบริหารของสามี ผู้เป็น สามีที่ได้ลาออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี ปี 2550 ไปลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา และได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกในปี พ.ศ. 2554 อดีตเคยเป็น สมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรี 3 สมัย ต่อมาพ.ศ. 2550 ลาออก มาลงสมัครเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการสนับสนุนจากกลุ่มทางการเมืองท้องถิ่นและกลุ่มการเมืองใน พื้นที่ พ.ศ. 2554 และได้รับการเลือกตั้งเป็นครั้งแรก โดยเอาชนะอดีต ส.ส. 3 ตนเองจึงได้เข้า มาสู่นักการเมืองท้องถิ่นลงสมัครรับ เลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี ปี 2550 แทน และได้รับการ เลือกตั้งเป็นครั้งแรก” (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3, 2562) ทั้งสอดคล้องกับ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5 ซึ่งบอกว่า

“การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมือง ตนเองได้ก้าวลงสมัครทางการเมือง ท้องถิ่นตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งนั้น โดยไม่เคยลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น นักการเมืองมาก่อน โดยมีภูมิหลังฐานะครอบครัว คุณตา น้องชายเป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่อาศัยที่

ตนเองมีใจรัก ชอบงานสังคมมีจิตอาสาที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมในหมู่บ้านของตน มีความรู้สึกคุ้นเคยกับประชาชนพอสมควร มีความต้องการจะใช้ความรู้ ความสามารถตามที่ได้ศึกษา และเรียนมาให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในหมู่บ้านของตนเอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5, 2562)

สอดคล้องกับแนวคิดของ มงคล เกษประทุม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในอำเภอศรีมหา จังหวัดสุโขทัย จำแนกออกเป็น 6 ปัจจัย คือปัจจัยทางครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนจนได้รับการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านเครือข่าย เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อนักการเมืองท้องถิ่นรองจากปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งหากได้รับการสนับสนุนจากเครือญาตินักการเมืองจะประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านผู้อุปถัมภ์ เป็นปัจจัยภายในและปัจจัยเสริมจากภายนอกที่ช่วยสนับสนุนนักการเมืองให้ประสบความสำเร็จจากการมีของผู้อุปถัมภ์ โดยเฉพาะผู้อุปถัมภ์เป็นรัฐมนตรีนักการเมืองระดับประเทศ ข้าราชการระดับสูงในจังหวัด (มงคล เกษประทุม, 2552)

3. แนวทางการส่งเสริมการเข้าสู่เวทีทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ด้านการส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย พรบ. ว่าด้วยสิทธิสตรีทางการเมือง มี 4 ข้อ ได้แก่ 1.1) ให้มีพระราชบัญญัติ กฎหมายระเบียบว่าด้วยการกำหนดสัดส่วนนักการเมืองหญิงและชายให้มีจำนวนเท่ากัน 1.2) ส่งเสริมด้านกฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี และคุ้มครองสตรีด้วยการนำมาทบทวนการปฏิบัติให้ถูกวิธีและตรงประเด็น 1.3) ส่งเสริมแนวทางการพัฒนาสตรี เพื่อให้เกิดแรงจูงใจต่อการเป็นผู้นำสตรีทางการเมือง 1.4 การส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิสตรี ตามกฎหมาย ให้กับชุมชนเป็นประจำ 2) ด้านการส่งเสริมสถาบันครอบครัว มี 3 ข้อ ได้แก่ 2.1) การปลูกฝังให้มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี เพื่อจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี 2.2) ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวเพื่อทำให้ครอบครัวเกิดความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจภายใน 2.3) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบการป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่อสังคมจะทำให้ตนเอง ครอบครัว และสังคมไม่พบกับสภาวะปัญหา 3) ด้านการส่งเสริมทักษะ ความรู้ความสามารถ และพัฒนาตนเอง มี 5 ข้อ ได้แก่ 3.1) ให้การศึกษาองค์ความรู้การบริหารจัดการที่ดีสำหรับชุมชน และสตรีได้มีการพัฒนาการเป็นผู้นำ 3.2) ให้การศึกษากับสตรีผู้ที่ยังมีโอกาสในชุมชน 3.3) ส่งเสริมบุคลิกภาพ การเป็นผู้นำ และตระหนักถึงสิทธิสตรีทุกรูปแบบ 3.4) ส่งเสริมให้โรงเรียนปลูกฝังความรู้ด้านศาสนา วัฒนธรรม และสิทธิสตรีแก่เด็ก ในสถาบัน การศึกษาทุกระดับ 3.5) การส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีให้มากขึ้นและสม่ำเสมอ สอดคล้องกับ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 4 และ 6 กล่าวว่า

“ภาครัฐควรออกกฎหมาย กำหนดเป็นนโยบายสัดส่วนของนักการเมืองสตรีให้เท่ากับชาย ภาครัฐควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์และพัฒนาเกี่ยวกับสิทธิสตรี โดยการตราเป็นกฎหมาย และนำมาใช้จริง นำเอากฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี และคุ้มครองสตรีมาทบทวนและนำไปปฏิบัติจริงกำหนดเป็นนโยบาย แรงจูงใจสตรีในการพัฒนาสู่การเป็นผู้นำทางการเมืองกำหนดเกณฑ์การมีส่วนร่วมของสตรีด้านการเมืองในทุกรูปแบบ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2, 2562); (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4, 2562); (ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6, 2562)

อีกทั้งกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ให้แนวทางการพัฒนาสตรี ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและในระดับสากล ทั้งนี้เพราะสตรีเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง สตรีมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคม และการเมืองนอกจากนี้สตรียังมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนอย่าง เท่าเทียมกันกับบุรุษโดยเข้ามามีบทบาทในการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาชุมชน เช่น การรวมกลุ่มทอผ้าการรวมกลุ่ม ออมทรัพย์ กลุ่มแม่บ้านมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในระดับหมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร และการตัดสินใจทางเศรษฐกิจในองค์กรทุกระดับในปัจจุบัน แม้ว่าสัดส่วนของสตรีในทางการเมืองจะยังอยู่มีระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้บทบาทของสตรีไทยทางการเมืองเริ่มมีเพิ่มมากขึ้น (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2560)

องค์ความรู้ใหม่

การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมือง โดยการได้รับเลือกตั้งให้เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง ต้องผ่าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือพระราชบัญญัติที่เป็นตัวก่อกำเนิดทำให้สตรีมีความสนใจเพื่อเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง มีพื้นฐานจุดเริ่มต้นของการใช้ชีวิตในสังคม ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตหรือความเชื่อของกลุ่มนักการเมืองสตรีให้มีพื้นฐานที่ดี ทำให้เกิดแรงจูงใจ มีค่านิยมในความเป็นผู้นำสตรี ด้วยวิธีการสร้างเครือข่ายสตรีทางสังคม มีความเชื่อในสถานภาพบทบาทสตรี การขัดเกลาทางสังคมและการตื่นตัวในสิทธิของสตรี การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายและการเมืองสนับสนุนให้เกิดรูปแบบที่สามารถปฏิบัติเพื่อให้เกิดการกระทำความคิด ทศนคติและพฤติกรรมให้ได้มาซึ่งการยอมรับจนนำไปสู่การได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักการเมืองของสตรี สร้างภาวะผู้นำในสตรี โดยการจัดอบรมโครงการภาวะผู้นำในสตรี สร้างบทบาทสังคมของสตรีให้มีความเท่าเทียมกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย พรบ. ว่าด้วยสิทธิสตรีทางการเมือง ให้มีพระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบว่าด้วยการกำหนดสัดส่วนนักการเมืองหญิงและชายให้มีจำนวนเท่ากัน ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิสตรี ตามกฎหมายให้กับชุมชนเป็นประจำ ส่งเสริมด้านกฎหมายคุ้มครองสิทธิสตรี และคุ้มครองสตรีด้วยการนำมาทบทวนการปฏิบัติให้ถูกวิธีและตรงประเด็น ส่งเสริมแนวทางการพัฒนาสตรี เพื่อให้เกิดแรงจูงใจต่อการเป็นผู้นำสตรีทางการเมือง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีด้านการเมืองในทุกรูปแบบ การส่งเสริมสถาบันครอบครัว ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เพื่อทำให้ครอบครัวเกิดความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจภายในครอบครัว การปลูกฝังให้มีวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี เพื่อจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี การมีส่วนร่วมรับในการผดชอบ การป้องกันและการแก้ไขปัญหาต่อสังคม จะทำให้ตนเอง ครอบครัวและสังคมไม่พบกับสภาวะปัญหา การส่งเสริมทักษะ ความรู้ ความสามารถ การพัฒนาตนเอง การส่งเสริมทักษะ ความรู้ ความสามารถ การพัฒนาตนเอง ส่งเสริมให้โรงเรียนปลูกฝังความรู้ด้านศาสนา วัฒนธรรม และสิทธิสตรีแก่เด็กในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ให้การศึกษาเกี่ยวกับสตรีผู้ที่ย่อยโอกาสในชุมชน ให้การศึกษาองค์ความรู้การบริหารจัดการที่ดีสำหรับชุมชน และสตรีได้มีการพัฒนาการเป็นผู้นำ การส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีให้มากขึ้นและสม่ำเสมอ ส่งเสริมบุคลิกภาพ การเป็นผู้นำ และตระหนักถึงสิทธิสตรีทุกรูปแบบ การส่งเสริมอาชีพ เครือข่ายอาชีพสตรี ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายสตรี และกลุ่มสตรีในชุมชน สนับสนุนด้านงบประมาณ และการฝึกทักษะให้กับสตรี ส่งเสริมให้มีการสร้างกลุ่มอาชีพสตรีในทุกชุมชน มีการกำหนดโครงการ/กิจกรรม และแนวทางในการพัฒนาให้กับกลุ่มสตรี การสร้างภูมิคุ้มกันเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพสตรี ส่งเสริมแนวคิดอิสระสำหรับสตรีทางการเมือง ส่งเสริมทักษะ ความเท่าเทียม และการแสดงออกทางการเมืองที่ถูกต้อง และถูกวิธี เปิดโอกาสให้สตรีมีสิทธิเสรีภาพ และสนับสนุนให้เข้าสู่การเมืองทุกรูปแบบ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ 1) ควรสนับสนุนให้ประชาชนกลุ่มสตรีที่มีคุณสมบัติไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับฯ ในการรับสมัครคัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ เข้ามาสมัครเป็นข้าราชการ เจ้าหน้าที่หรือผู้นำสตรีในทุกตำแหน่งหน้าที่ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 2) ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มสตรีที่ดำรงตำแหน่งหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ ความสามารถ มีทักษะไหวพริบ มีบุคลิกภาพ และมีประสบการณ์ เหนือกว่าบุคคลอื่นในกลุ่มเดียวกัน ให้ได้รับการพิจารณาพัฒนาตนเองให้มีตำแหน่งที่ดีและสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2560). ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี พ.ศ. 2560 -2564. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแยกรายจังหวัด. เรียกใช้เมื่อ 30 เมษายน 2563 จาก http://www.dla.go.th/work/abt/download/province_25630420.xlsx
- จิรนนท์ ยายะวงษ์ และคณะ. (2563). ภาวะผู้นำแบบโลกาภิวัตน์. *Journal of Modern Learning Development*, 5 (4), 266-277.
- จุฑามาศ โสมภิมย์. (2555). การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานีของนายชาญ พวงเพ็ชร์. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1. (2562). การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (กฤตาภรณ์ ทะราชิ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2. (2562). การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (กฤตาภรณ์ ทะราชิ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3. (2562). การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (กฤตาภรณ์ ทะราชิ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 4. (2562). การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (กฤตาภรณ์ ทะราชิ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 5. (2562). การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (กฤตาภรณ์ ทะราชิ, ผู้สัมภาษณ์)
- ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 6. (2562). การเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของสตรี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (กฤตาภรณ์ ทะราชิ, ผู้สัมภาษณ์)
- มงคล เกษประทุม. (2552). การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอดุสิต จังหวัดสุโขทัย. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- วิภาพรรณ อุปนิสากร และคณะ. (2559). การพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรี. *วารสารวิชาการธรรมทศน์*, 16 (3), 51-61.
- สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น. (2560). ประวัติสำนักบริการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.